

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale

Operator

Î N C H E I E R E

Ședința publică din 30 octombrie 2024

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:**JUDECĂTOR:****GREFIER:**

Pe rol se află soluționarea apelurilor formulate de apelantul-reclamantși apelanta-pârâtă, împotriva Sentinței civile nr. / pronunțate de Tribunalul în dosarul nr., în contradictoriu cu intimații-reclamanțiși intimații-pârâți, având ca obiect drepturi salariale ale personalului din justiție.

La apelul nominal făcut în ședință publică, atât la prima cât și la a doua apelare a cauzei, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că la data de 23 septembrie 2024 intimații reclamanțiau depus o cerere de disjungere a cererilor formulate de aceștia.

În deliberarea asupra cererii de disjungere formulate de intimații reclamanți, instanța de apel o respinge având în vedere că înșiși reclamanții, în maniera în care au formulat cererea de chemare în judecată cu care au investit Tribunalul, cei trei împreună, precum și alături de ceilalți doi reclamanți, au stabilit, potrivit principiului disponibilității ce guvernează procesul civil, limitele judecății, atât cu privire la obiect, cauză, cât și la părțile ce justifică legitimare procesuală, activă și pasivă, cu atât mai mult cu cât hotărârea ce le profită, pronunțată în prima instanță, are caracter executoriu.

Față de chestiunea de drept pusă în discuția părților la termenul anterior, instanța dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept: *Este îndeplinită condiția privind deținerea cel puțin a gradului profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, condiție stabilită în mod obligatoriu prin Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, de către procurorul cu grad de parchet de pe lângă judecătorie, care, deși nu a dobândit gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel în urma unui examen de promovare în funcții de execuție, și-a desfășurat activitatea, în perioada de referință, la, structură în cadrul, raportat la dispozițiile art. 79 ind. 1 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în vigoare în intervalul cu relevanță în cauză?, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.*

CURTEA,

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunaluluiîn data de, reclamanții au solicitat, în contradictoriu cu pârâții, cu citarea obligatorie a: obligarea pârâților la recalcularea și plata efectivă a indemnizației de încadrare, începând cu data de 16.10.2018 și până la data de 14.03.2022, cu includerea unui procent de 2 % din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a) din OUG 27 din 2006, drept acordat în favoarea altor reclamanți din cadrul aceleiași familii ocupaționale, conform Sentinței nr. 317 din data de 22.03.2022, pronunțate în dosarul nr.al Tribunalului - Secția 1 Civilă, rămasă definitivă prin neapelare, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective.

Cum în cazul de față Tribunalul ar fi fost competent material și teritorial să judece cauza, iar reclamanții își desfășoară activitatea la (în raza Curții de Apel), în funcțiile de procuror, au ales una dintre instanțele judecătorești de același grad aflate în circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate, respectiv Tribunaluldin cadrul Curții de Apel

Prin Sentința civilă nr. /pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., s-a respins ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă acțiunea formulată de reclamanți, în contradictoriu cu

A fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune și, în consecință, au fost respinse ca prescrise pretențiile anterioare datei de 30.06.2020.

A fost admisă în parte acțiunea formulată de, în contradictoriu cu pârâta, cu citarea obligatorie a

A fost obligată pârâta Direcția dela recalcularea și plata efectivă a indemnizației de încadrare cuveniteîn perioada 30.06.2020-14.03.2022, cu includerea unui procent de 2% din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art.13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27 din 2006, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, din data scadenței fiecărui drept salarial și până în data plății efective.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamanții, în contradictoriu cu pârâta, cu citarea obligatorie a

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a reținut că reclamanțiiau funcția de procurori, iar reclamantula avut funcția de procuror, fiind în prezent pensionat, astfel cum rezultă din adeverințele depuse la dosar (f. 67-69 și 76-77).

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții au solicitat obligarea pârâților, la recalcularea și plata indemnizației de încadrare, pentru perioada 16.10.2018-14.03.2022, cu includerea unui procent de 2% pe zi din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) din OUG nr. 27/2006, drept acordat în favoarea procurorilor numiți în cadrul Secției, în temeiul art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304 din 2004, precum și în favoarea altor magistrați din cadrul aceleiași familii ocupaționale, conform Sentinței nr.din data de, pronunțate în dosarul nr.al Tribunalului, definitive prin neapelare.

Prin întâmpinare, pârâta a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune cu privire la pretențiile anterioare datei 30.06.2020, excepție pe care instanța de fond a unit-o cu fondul cauzei la termenul de judecată din data de 18.01.2024.

Analizând cu prioritate, în baza art. 248 C.proc.civ., excepția prescripției dreptului material la acțiune, tribunalul a constatat că este întemeiată, sumele solicitate de către reclamanți având natura juridică a unor drepturi salariale (Decizia ICCJ nr., pct. 125) în temeiul dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art.268 alin.(1) lit.c din Codul muncii, cu

aplicarea prevederilor art. 2526 C.civ.; context în care, având în vedere data transmiterii acțiunii la instanță prin e-mail, 30.06.2023, s-a reținut că sunt prescrise pretențiile anterioare datei de 30.06.2020, pentru care s-a împlinit termenul de 3 ani..

Pe fondul cauzei, tribunalul a constatat că este relevantă în cauză Decizia nr.a ICCJ, obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) C.proc.civ, prin care a fost admisă sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: *„Dreptul reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații care ocupau o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017”*.

Instanța de fond a reținut din cuprinsul adevărințelor depuse la dosar (f. 69-69) și răspunsul pârâtei la adresa instanței (f. 28) că reclamantii îndeplinesc condiția privind gradul profesional de *cel puțin procuror de pe lângă curtea de apel*, precum și condiția privind *vechimea de minim 18 ani în funcția de procuror* pentru a li se putea acorda echivalentul indemnizației de încadrare suplimentar recunoscute în favoarea procurorilor numiți în cadrulpe durata funcționării acestei structuri. În consecință, pretențiile acestor reclamanti au fost analizate ca fiind întemeiate pentru perioada 30.06.2020-14.03.2022.

Cu privire la cererea de obligare a pârâtei la plata indemnizației cu dobânda legală penalizatoare și actualizată cu indicele de inflație, tribunalul a constatat că este întemeiată, întrucât, prin neplata corespunzătoare a salariului, s-a creat un prejudiciu în patrimoniul reclamantilor, raportat la prevederile art.166 alin.4 și art.170 din Codul muncii.

Prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2/2014 din 17 februarie 2014 (Completul competent să judece recursul în interesul legii), publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 411 din 3 iunie 2014, s-a reținut că actualizarea unei sume datorate cu indicele de inflație acoperă prejudiciul cauzat creditorului, datorat devalorizării monedei naționale (*damnum emergens*), iar plata dobânzii legale acoperă beneficiul de care a fost lipsit creditorul (*lucrum cessans*), dând expresie astfel principiului reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor, principiu consacrat de art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza întâi și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil.

Însă, acțiunea introdusă de reclamantiia fost considerată de către tribunal neîntemeiată, întrucât aceștia nu au îndeplinit în perioada 30.06.2020-14.03.2022 condiția privind gradul de procuror de pe lângă curtea de apel, pentru a li se putea acorda echivalentul indemnizației de încadrare suplimentar recunoscute în favoarea procurorilor numiți în cadrul, pe durata funcționării acestei structuri, astfel cum rezultă din adevărințele de la filele 76-77 din dosar.

În ceea ce privește Sentința civilă nr., pe care reclamantii au invocat-o în susținerea acțiunii, instanța a observat că a fost pronunțată anterior publicării Deciziei nr.a ICCJ în Monitorul Oficial nr. 401 din 10 mai 2023.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că divergențele de jurisprudență constituie, prin natura lor, consecința inerentă a

oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond, având competență în raza lor teritorială.

Astfel, în *Cauza Zelca contra României*, Curtea, declarând inadmisibile toate plângerile formulate de reclamanții care au susținut, în principal, că instanțele în mod greșit au respins acțiunea lor și nu au ținut cont de existența unei practici neunitare în materie, procedura de judecată fiind astfel inechitabilă, fiind victimele unei discriminări în raport cu colegii lor care obținuseră aceste prime, a considerat că reclamanții au beneficiat de principiul contradictorialității procesului, că au putut să își prezinte mijloacele de probă și să își expună în mod liber mijloacele de apărare, care au fost examinate corespunzător de către judecător. Constatările instanțelor judecătorești și modul în care acestea au interpretat dispozițiile legale relevante nu pot fi considerate arbitrare sau nerezonabile.

De asemenea, în *Cauza Albu contra României*, Curtea a hotărât că nu a fost încălcat art. 6 din Convenție, iar în privința capătului de cerere întemeiat pe art. 14 din Convenție, a considerat că acesta nu este necesar să fie examinat separat, având în vedere constatările pentru care s-a considerat că nu a fost încălcat principiul securității juridice în cauzele reclamanților. S-a reținut că posibilitatea existenței unei jurisprudențe neunitare reprezintă o caracteristică inerentă a oricărui sistem juridic care se bazează pe o rețea de instanțe de fond și recurs, competente în domeniul lor de jurisdicție națională. Curtea a observat însă că reclamanții au beneficiat de proceduri în contradictoriu, în cadrul cărora au avut posibilitatea de a prezenta probe și de a-și formula apărarea în deplină libertate, argumentele lor fiind examinate corespunzător de instanțe.

În *Cauza Ioan Radu și alții împotriva României*, reclamanții s-au plâns că au fost discriminați în raport cu alți angajați ai societății, ale căror acțiuni având ca obiect plăți compensatorii au fost admise de alte instanțe din țară, întemeindu-și cererile pe art. 6 și art. 14 din Convenție și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, dar și pe art. 1 din Protocolul nr. 12.

Curtea a reținut că majoritatea instanțelor din țară s-au pronunțat în mod similar, doar în două hotărâri irevocabile instanțele ajungând la o concluzie diferită, neexistând nici diferențe profunde, nici persistente cu privire la problema de drept în discuție.

Ținând seama de această jurisprudență CEDO și având în vedere că Sentința civilă nr.a Tribunaluluia fost pronunțată anterior publicării Deciziei nr. 13/2023 a ICCJ în Monitorul Oficial nr. 401 din 10 mai 2023 și reprezintă hotărâre singulară, practica judiciară majoritară la nivelul țării fiind în sensul respingerii acțiunilor similare pentru magistrații care nu îndeplinesc condițiile privind vechimea în funcție de minimum 18 ani și gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, tribunalul a concluzionat că nu există o situație de discriminare între reclamanți și magistrații în favoarea cărora s-a pronunțat Sentința civilă nr.

O soluție contrară ar echivala cu nerespectarea dispozitivului și considerentelor Deciziei nr. 13/2023 a ICCJ-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care sunt obligatorii pentru instanța de judecată, conform art. 521 alin. (3) C.proc.civ. Aceasta întrucât, deși reclamanții invocă drept temei juridic starea de discriminare în care se află față de magistrații în favoarea cărora s-a pronunțat Sentința civilă nr., prin cererea de chemare în judecată urmăresc obținerea diurnei de 2% pe zi pentru perioada 16.10.2018-14.03.2022, în care a funcționat, care a fost recunoscută și magistraților în favoarea cărora s-a pronunțat hotărârea menționată anterior.

În acest sens, tribunalul a amintit că prin deciziile Curții Constituționale nr. 818/3 iulie 2008, nr. 819/3 iulie 2008, nr. 820/3 iulie 2008, nr. 821/3 iulie 2008, toate publicate

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008 și nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, s-a constatat că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

În plus, prin Decizia nr. 80/2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial nr. 84 din 30 ianuarie 2024, instanța supremă a reținut: *„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”*

În cauză au formulat apel reclamantul și pârâta

Prin apelul său, reclamantul a solicitat admiterea căii de atac, desființarea hotărârii apelate și admiterea cererii de chemare în judecată și cu privire la persoana sa, și anume obligarea pârâtei la recalcularea și plata efectivă a indemnizației de încadrare, începând cu data de 16.10.2018 și până la data de 14.03.2022, cu includerea unui procent de 2% din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a din O.U.G. 27/2006, drept acordat altor reclamanți din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

În motivarea apelului, reclamantul a invocat faptul că, în mod neîntemeiat, ar fi reținut prima instanță de fond că nu a îndeplinit, în perioada 30.06.2020-14.03.2022, condiția privind gradul de procuror de pe lângă curtea de apel, prevăzută de art. 88 ind. 5 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, întrucât:

- conform adeverinței depuse la dosarul cauzei (fila 76, 77 din dosar), în perioada de referință, respectiv 30.06.2020-14.03.2022 reclamantul a îndeplinit funcția de procuror la

- conform art. 85 alin. 1 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, funcționează ca structură autonomă în cadrul

- potrivit art. 89 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, de la data prevăzută la alin. 1, respectiv data încetării activității în cadrul, *procurorii care au activat în cadrul direcției își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții;*

Din interpretarea logică a acestor texte de lege, apelantul reclamant a arătat că rezultă, în mod evident, că pe perioada în care activează în cadrul procurorii au gradul corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-a subliniat că, raportat la perioada supusă analizei judiciare, respectiv 30.06.2020-14.03.2022, aceleași dispoziții legale se regăseau în cuprinsul art. 79 indice 1 alin. 11 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 din 16.11.2016.

Pârâta a formulat *întâmpinare* prin care solicită respingerea apelului formulat de reclamantul pentru motivele ce vor fi expuse în cele ce urmează.

Față de motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată, legislația incidentă, precum și probatoriul administrat în cauză, soluția primei instanțe privind cererile reclamantiloreste legală și temeinică.

1. Având în vedere decizia nr. 13/13.03.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (obligatorie conform art. 521 alin. 3 C.p.c.) și înscrisurile aflate la dosarul cauzei, instanța de fond a stabilit că în perioada 30.06.2020 - 14.03.2022 reclamantulnu a ocupat o „funcție similară” cu a procurorilor care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, astfel cum este definită la art. 7 lit. g din Legea nr. 153/2017 coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea nr. 153/2017, anume nu a îndeplinit cerința privind gradul de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel (pag. 11 alin. 4).

2. Reglementarea în mod diferențiat a diurnei, în funcție de structura de parchet la care este încadrat procurorul, reprezintă opțiunea legiuitorului, și nu o formă de discriminare.

În această ordine de idei, în considerentele Deciziei nr. din, publicată în M.Of. nr.586 din 07.07.2005, Curtea Constituțională a reținut că „legiuitorul este în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să îl înlocuiască cu altul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, ținând seama și de resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp”.

Totodată, instanța de contencios constituțional a statuat că „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri și indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (Decizia nr.din, publicată în M. Of. nr. 915 din 10.11.2006).

În jurisprudența sa, C.E.D.O a reținut că „este la latitudinea statului să determine ce sume vor fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate introduce, suspenda sau anula plata unor asemenea sporuri, făcând modificările legislative necesare” (Hot. din 08.11.2005, pron. în cauza Kechko c. Ucrainei).

De asemenea, aceeași instanță a stabilit că „statul se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor sale în acest domeniu. Curtea a constatat că nu este rolul său de a verifica în ce măsură existau soluții legislative mai adecvate pentru atingerea obiectivului de interes public urmărit” (Hot. din 08.12.2009, pron. în cauza VVieczorek c. Poloniei).

3. Prin Deciziile nr.....din, publicate în M.Of. nr. 537 din 16.07.2008, Curtea Constituțională a admis excepțiile de neconstituționalitate invocate de Ministerul Justiției și a constatat că prevederile art. 1, art. 2 alin. 3 și art. 27 alin. 1 din OG. nr. 137/2000, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Raportat la cele statuate de instanța de contencios constituțional prin hotărârea sus-menționată și forța obligatorie a acesteia, discriminarea pretinsă de reclamanti nu

poate fi analizată în cauză întrucât s-ar produce o ingerință în domeniul rezervat puterii legislative.

Instanțele judecătorești nu sunt abilitate să creeze și să adopte legi, ci doar să le aplice pe cele deja existente care au girul puterii legislative - respectiv Parlamentului sau, în anumite cazuri, pe cel al puterii executive - reprezentate de Guvern.

De altfel, chiar actele adoptate de puterea executivă - ordinele, ordonanțele și hotărârile de guvern - trebuie să fie în cele din urmă validate printr-o lege de către Parlament.

Prin decizia nr. 838/27.05.2009 Curtea Constituțională a României a statuat că o conduită conformă Constituției din partea autorității judecătorești presupune „exercitarea competențelor stabilite de lege în conformitate cu prevederile constituționale referitoare la separația puterilor în stat și, deci, abținerea de la orice acțiune care ar avea ca efect subrogarea în atribuțiile altei autorități publice ”

Pârâta, în susținerea propriului apel, consideră nelegală și netemeinică hotărârea judecătorească atacată, solicitând admiterea cererii de apel și, în baza art.480 alin.2 C.p.c, schimbarea sentinței civile apelate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată, reținând în esență că funcția de procuror numit în cadrulnu reprezintă o funcție similară cu funcția de procuror numit în cadrul, în condițiile în care, pentru a fi numit în funcția de procuror în cadruleste necesară, potrivit art. 88 ind. 5 alin. 3 lit. b și lit. c din Legea nr. 304/2004, o vechime efectivă de cel puțin 18 ani în funcția de procuror și deținerea gradului profesional de parchet de pe lângă curtea de apel, în timp ce pentru numirea în funcția de procuroreste suficientă o vechime de 10 ani în funcția de procuror sau judecător, fără a fi impusă vreo cerință de grad profesional, conform art. 79 ind. 1 alin. 3 din același act normativ.

S-a susținut, pe de altă parte, că atribuțiile exercitate de aceste două categorii de procurori sunt diferite. Procurorii din cadrulexercită, cu precădere, atribuții în sfera combaterii infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, potrivit art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 78/2016, pe când cei din cadrulconform art. 88 ind. 1 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, exercită, cu precădere, atribuții privitoare la urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de judecători și procurori, astfel că nici din această perspectivă cele două categorii de funcții nu sunt comparabile.

Conform art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Pe durata desfășurării activității în cadrul, procurorii cu funcții de conducere și execuție beneficiază de drepturile procurorilor detașați, în condițiile legii” Având în vedere că reclamanțiinu au funcționat în cadrul, ci în cadrulnu sunt îndreptățiți să beneficieze de niciunul dintre drepturile la care se referă dispoziția legală citată.

Instanțele judecătorești nu sunt abilitate să creeze și să adopte legi, ci doar să le aplice pe cele deja existente care au girul puterii legislative - respectiv Parlamentului sau, în anumite cazuri, pe cel al puterii executive - reprezentate de Guvern.

Întrucât reclamanții au contestat o dispoziție dintr-o lege organică, respectiv art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004, admiterea acțiunii echivalează cu depășirea atribuțiilor puterii judecătorești. În măsura în care aceștia apreciau că dispozițiile cuprinse în art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 sunt contrare principiului egalității cetățenilor în fața legii și, în consecință, discriminatorii prin excluderea lor de la beneficiul acordării dreptului litigios, aveau deschisă calea excepției de neconstituționalitate a acestora.

Reglementarea în mod diferențiat a diurnei, în funcție de structura de parchet la care este încadrat procurorul, reprezintă opțiunea legiuitorului, și nu o formă de discriminare.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept a fost expus în rezumarea apelului reclamantuluiși a întâmpinării la apel formulate de către intimata pârâtă, inserate supra.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Potrivit dispozițiilor art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin.(1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit dispozițiilor art.2 alin.1 din O.U.G. nr.62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art.1 completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, raportat la chestiunea de drept ce vizează sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, Curtea constată că obiectul investiției instanței este reprezentat de solicitarea apelantului reclamantde obligarea a pârâtei la recalcularea și plata efectivă a indemnizației de încadrare, începând cu data de 16.10.2018 și până la data de 14.03.2022, cu includerea unui procent de 2% din aceasta, reprezentând echivalentul diurnei stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a din O.U.G. 27/2006.

Prin urmare, prezentul litigiu face parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 — *stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), și anume personalul plătit din fonduri publice.*

Cu titlu prealabil, Curtea are a sublinia că, deși apelantul reclamant s-a prevalat în susținerea căii de atac promovate de dispozițiile art. 89 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, *de la data prevăzută la alin. 1, (respectiv data încetării activității în cadrul), procurorii care au activat în cadrul direcției își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții;* norma în vigoare în perioada de referință, 30.06.2020 – 14.03.2022, este art.79 ind. 1 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, care a avut același conținut: *(11) De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrulîși redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.*

Soluționarea apelului reclamantuluidepinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 79 ind. 1 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra aspectelor ce fac obiectul prezentei sesizări instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

Chestiunea de drept invocată prezintă un grad de dificultate care justifică intervenția instanței supreme având în vedere că în această materie au fost pronunțate soluții divergente asupra acestei probleme de drept, astfel cum rezultă din hotărârile judecătorești identificate la nivelul tribunalelor și curților de apel. Cu titlu de exemplu, Curtea menționează: Sentința civilă nr.a Tribunalului....., definitivă prin Decizia civilă nr.a Curții de Apel, pronunțate în dosarul nr.; în sens contrar: Sentința civilă nr.a Tribunalului, astfel cum a fost modificată prin Decizia civilă nr.a Curții de Apel, pronunțate în dosarul nr.

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

IV.Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Art. 79 indice 1 din Legea nr.304/2004, forma în vigoare în perioada de referință: 30.06.2020-14.03.2022:

(1) În cadrulca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului.

(2)se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(3) Pentru a fi numiți în cadrul, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 10 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de către comisia constituită în acest scop.

(4) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (3).

(5) Interviu constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, a rezistenței la stres, precum și a altor calități specifice.

(6) La evaluarea candidaților vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(7) Comisia prevăzută la alin. (3) este numită prin ordin al procurorului-șef al și este formată din 3 procurori din cadrul Direcției. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.

(8) Procurorul-șef al evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii

(9) Procurorii numiți în cadrul pot fi revocați prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b) - e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(10) La data încetării activității în cadrul, procurorul revine la parchetul de unde provine.

(11) *De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrul își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.*

(12) Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționareasunt stabilite prin lege specială.

(13) Dispozițiile art. 48 alin. (10) și (11) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate :

Potrivit prevederilor art. 44 alin.3 indice 1 din Legea nr.303/2004, forma în vigoare în perioada de referință:

(3¹) Pentru a fi promovați în cadrul, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător, cel puțin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.

Potrivit dispozițiilor art.46 indice 1 din Legea nr.303/2004, forma în vigoare în perioada relevantă:

(1) Promovarea efectivă a judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita locurilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

Din coroborarea textelor de lege inserate mai sus, opinia completului de judecată în ceea ce privește chestiunea de drept sesizată este în sensul că desfășurarea activității, în perioada de referință, la, structură în cadrul, nu echivalează cu deținerea cel puțin a gradului de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel,

condiție stabilită în mod obligatoriu de interpretarea avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - prin Decizia nr.13/2023, fără dobândirea gradului profesional prin promovarea concursului reglementat de lege cu această finalitate.

În raport de aceste considerente, Curtea apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o dezlegare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Este îndeplinită condiția privind deținerea cel puțin a gradului profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, condiție stabilită în mod obligatoriu prin Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, de către procurorul cu grad de parchet de pe lângă judecătoria, care, deși nu a dobândit gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel în urma unui examen de promovare în funcții de execuție, și-a desfășurat activitatea, în perioada de referință, la, structură în cadrul, raportat la dispozițiile art. 79 ind. 1 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în vigoare în intervalul cu relevanță în cauză?”

În consecință, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, conform art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 și totodată se va dispune suspendarea judecării în prezenta cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile, potrivit art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

DISPUNE:

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În baza art. 519 C.proc.civ. coroborat cu dispozițiile OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *Este îndeplinită condiția privind deținerea cel puțin a gradului profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel, condiție stabilită în mod obligatoriu prin Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, de către procurorul cu grad de parchet de pe lângă judecătoria, care, deși nu a dobândit gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă curtea de apel în urma unui examen de promovare în funcții de execuție, și-a desfășurat activitatea, în perioada de referință, la, structură în cadrul, raportat la dispozițiile art.79 ind.1 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în vigoare în intervalul cu relevanță în cauză?*

În baza art.520 alin.2 C.proc.civ., suspendă judecata apelurilor declarate împotriva Sentinței civile nr.pronunțate de Tribunalul în dosarul nr., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu recurs pe toată perioada suspendării în ceea ce privește măsura suspendării judecării. Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel

Fixează termen pentru verificarea suspendării la data de 28 ianuarie 2025.

Pronunțată azi, 30 octombrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

DOSAR NR.

12

GREFIER,

.....

Red. /2 ex.
Tehnored. /